

BukoVINKY

Číslo - 7 - 2016/2017

Ahojte, všetci čitatelia!

Máte pred sebou nové číslo BukoVINIEK zostavené z príspevkov členov redakčnej rady a našich prispievateľov. Správičky zo školičky, vlastná tvorba, zopár zaujímavostí zo sveta okolo nás a podobne.

Jar je nenávratne tu, príroda ožíva a s ňou ožívame aj my v školských laviciach. Odbehli sme jarný beh, tešili sme sa z Andersena a navštívili sme zopár zaujímavých výstav.

Vyššie kolá rôznych súťaží máme za sebou, zozbierali sme za našu šikovnosť niekoľko cenných bodíkov, tešíme sa na Veľkú noc (prázdniny !!!) a „zapár“ to majú už aj naše školy v prírode. Deviataci majú za sebou testovanie a pred sebou prijímacie skúšky na stredné školy (držíme všetkým palce). Všetci spolu máme za sebou trištvrtoročné hodnotenie a pred sebou rodičovské schôdzky. Je za nami zápis našich budúcich prváčikov aj deň otvorených dverí našej školy.

Veľkí noc sa blíži,
nik si neublíži.
Pohľadáme vajíčka,
úsmev sadne na líčka.
Užijeme si zábavy,
prekonáme všetky nástrahy.

Veľkonočné prázdniny – oddýchnite si, načerpajte nové sily, užite si slniečko, navštívte rodinu, priateľov, známych a čítajte BukoVINKY.

Vaša redakčná rada

Správičky zo školičky...správičky zo školičky...

Beseda s Branislavom Jobusom

Ako každý marec, aj tento rok si pre nás miestna knižnica pripravila besedu. Tentoraz to bola beseda s Branislavom Jobusom. Napísal knihy ako Plajko, Zvon, Komisár Mrodge, Ako Muflón Ancijáš cestoval na západ a ďalšie.

Pán Jobus na besede spomenul každú jeho knihu. Opísal, ako sa dostal k deju knižky, ako sa dopracoval k rôznym postavám a ich menám. Taktiež nám ku každej knižke zaspieval pesničku.

Na záver si mohol každý kúpiť niektorú z jeho knižiek a dostať k nej aj podpis autora!

Pripravil: Miloško Masár, člen redakčnej rady

Svet okolo nás...svet okolo nás...svet okolo nás...

Marec – mesiac knihy

1. Najmenšia kniha na svete

Najmenšiu knihu si môžete kúpiť ako suvení v Guttenbergovom múzeu v nemeckom Mainzi. Má len sedem milimetrov štvorcových a volá sa Das kleinste Buch der Welt, čiže Najmenšia kniha sveta. Je viazaná ručne do koženého prebalu zdobeného zlatými ornamentmi. Stojí 24 eur a v cene je i špeciálna lupa, vďaka ktorej si môžete knihu prečítať. Nájdete v nej Otčenáš preložený do siedmich svetových jazykov.

2. Najstaršia kniha

Najstaršia kniha bola objavená v Bulharsku pri kopaní kanálu, kde našli starovekú hrobku s nástennými maľbami. Vnútri sa nachádza pravdepodobne najstaršia kniha na svete. Bola na kraji zviazaná ako novodobá kniha. Má šesť strán vyrobených z pravého zlata a je napísaná v jazyku Etruskov, ktorí sa usídlili v Taliansku asi pred 3000 rokmi p.n.l. Znázorňuje obrázky jazdca, morskej panny a niekoľkých bojovníkov.

3. Najplodnejší autor

Najplodnejší autor je vlastne autorka. Skúsíte hádať? Meno Barbara Cartlandová by ste asi netipovali, ale žáner pravdepodobne áno. Táto usilovná dáma sa venovala písaniu romantických románov. Na konte má neuveriteľných

723 kníh. Jeden román napísala za rekordných 18 dní, čo znamená 20 kníh ročne! Cartlandová tieto knihy písala tak, že ich diktovala svojim sekretárkam, ktorých mala šesť. Celkovo predala viac ako miliardu výtlačkov.

4.Prvá audiokniha na svete

Vznikla spolu s prvým prístrojom na reprodukciu zvuku. Thomas Alva Edison ako prvú zvukovú nahrávku v histórii nahovoril detskú riekanku Mary Had A Little Lamb. Zaznamenal ju na voskový valec potiahnutý staniolovou fóliou a 29. novembra 1877 ju predviedol prostredníctvom legendárneho fonografu.

Pripravila: Eliška Filipová, členka redakčnej rady

Boli sme na výstave...boli sme na výstave.....

Šiestaci navštívili zaujímavú výstavu :

Spanilá jazda

Autorská výstava akademického maliara Mariána Komáčka, otecka Kajky komáčkovej zo 6.A, ktorý na tejto výstave predstavuje svoje maľby a grafiky s automobilovou témou. Autá, autá a autá!

Pár slov o pánovi Komáčkovi:

Akademický maliar **Marián Komáček** sa narodil v roku 1959 v Gbeloch. V rokoch 1975 až 1979 študoval na Strednej Umeleckopriemyselnej škole v Bratislave u prof. Gabriela Štrbu. V rokoch 1980 až 1986 absolvoval štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na oddelení knižnej tvorby a ilustrácií u legendárneho profesora Albína Brunovského. Po skončení školy absolvoval množstvo zahraničných študijných pobytov.

Je členom rozličných výtvarných združení jednak na Slovensku a aj v zahraničí. Je podpredsedom grafického združenia G- bod. Je nadšený organizátor grafických sympózií jednak v Moravanoch ako aj v Mojmírovciach. Vo svojej výtvarnej tvorbe sa venuje grafike, maľbe, ex libris, knižnej ilustrácii, známkovej tvorbe a grafickému dizajnu. Pravidelne vystavuje na Slovensku, v Čechách a v zahraničí. Za svoju

tvorbu získal množstvo ocenení jednak doma a aj v zahraničí. Žije a tvorí v Devínskej Novej Vsi.

Na výstave, ktorú sme navštívili, v Malej galérii predstavuje svoje maľby a grafické listy s tematikou autá, lokomotívy a motorky. Na výstave sú vystavené všetky jeho poštové známky ako aj modely áut - „angličáky“ z jeho zbierky.

Po výstave sa šiestaci poobzerali po ďalších zaujímavostiach, poprechádzali sa po parku, ochutnali chutnú zmrzlinu a vrátili sa do školy.

Pripravili : 6.A

HISTORICKÉ OKIENKO: Čachtický hrad

Čachtický hrad je dnes zrúcanina hradu na vápencovo-dolomitickom vrchu (375 m n. m.) v Čachtickom krase medzi obcami Čachtice a Višňové. Hrad mal predovšetkým chrániť hranice Uhorska, preto bol budovaný ako mohutná pevnosť. Nikdy sa nestal prepychovým sídlom. Bývanie na hrade bolo nepohodlné. Jedinou aspoň trochu zdobenou časťou na hrade bola kaplnka.

Dejiny

Čachtický hrad vznikol v prvej polovici 13. storočia. Patril medzi prvé hrady, ktoré zabezpečovali západnú hranicu Uhorska, najmä v 13. storočí, keď ho spravoval hradný kráľovský kastelán. V roku 1273 ho napadol a silno poškodil český kráľ Přemysl Otakar II. Medzi prvými pánmi hradu boli Peter a Pongrác z rodu Hunt-Poznanovcov. A nedlho patril aj Matúšovi Čákovi Trenčianskemu. V roku 1392 prešiel do majetku Stibora zo Stiboríc. V roku 1467 väznili na hrade husitského veliteľa Jána Švehlu. Od roku 1569 boli vlastníčkmi Nádasdyovci. V roku 1708 dobyli hrad vojská František II. Rákoci a odvtedy začal púštnúť, aj keď začas slúžil ako väzenie.

Súčasný stav

Zrúcaniny Čachtického hradu tvoria dodnes dobre identifikovateľné budovy, postupne sa dvíhajúce na hornom, strednom a dolnom hrade. Opevnenia si zachovali zvyšky štítkových renesančných atík. Na hornom hrade sú fragmenty pôvodných omietok s maľbami. Na starších fotografiách môžete hrad vidieť s vežou, v súčasnosti stojí bohužiaľ už iba jeden múr z veže. Z hradu je nádherný výhľad na okolité svahy Malých Karpát, kopanice Myjavskej pahorkatiny a Považský Inovec. V roku 1772 vyhorel, v literatúre sa uvádza ako ruina alebo archeologická lokalita.

Prpravila: Katka Gersová, 6.A

Vlastná tvorba...vlastná tvorba...vlastná tvorba...

Švárny Gerlach

Bol raz Gerlach s' a mocný muž,
zasnúbil sa s krásnou Hoľou už.
Milovali sa,
no v ceste im stál hnusný Urbinsta.
Urbinsta, syn Kykymory bol,
chcel svadbu mať s krásnou Hoľou.
Gerlach im však v ceste stál,
krásnu Hoľu im nedal.

Kykymora nahnevala sa,
krásnu Hoľu zakliať dala.
Rodina ju ochraňovala,
no aj tak skonala.

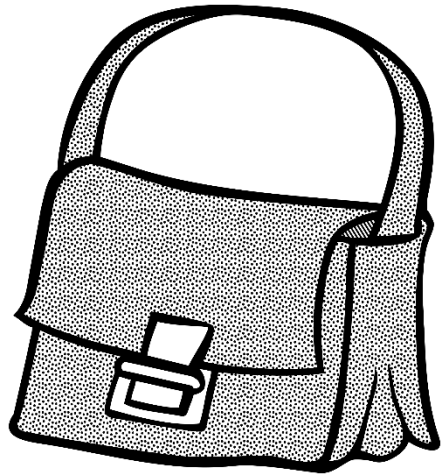
Kykymora kamennú kliatbu poslala.
Gerlach sa však pred ňu hodil a Hoľa zutekala.
Aj keď Hoľa utekala,
Kykymora ju zakliala.
Aj keď osud ich rozdelil v srdciach svojich zstanú.

**Pripravili : Mať a Líner, Naty Császárová, Veronika
Magdolenová, Lea Glosíková (6.A)**

NARODENINOVÝ DARČEK (rozprávanie)

Vo štvrtok v škole som sa dozvedela, že v sobotu má moja kamarátka narodeninovú oslavu a dala mi pozvánku. Veľmi som sa potešila, ale nevedela som, čo si mám obliecť. Bolo to hrozné, ale ešte horšie bolo, že som nevedela, čo jej mám kúpiť. Po chvíli premýšľania ma napadlo, ako sme boli cez víkend v obchode a jej sa tam páčila jedna kabelka. Bola naozaj pekná a mala krásnu krémovú farbu. Možno by som jej kúpila ešte nejakú maličkosť. Na ďalší deň som zašla do obchodu a kúpila som jej kabelku a krásny strieborný náramok.

Lenže keď som prišla domov a odbalila ju, tak som zistila že je poškodená. Bol na nej obrovský tmavý fľak.

Tak som šla naspäť do obchodu a tá pani mi povedala: „Je mi to ľúto, ale tie kabelky dostaneme až zajtra ráno.”

Šla som teda domov. Prečítala som si pozvánku a našťastie bola oslava až o pol tretej u nej doma. Pozrela som sa do šatníka a premýšľala, čo si mám obliecť. Rozhodla som sa pre slabo ružové šaty.

Ráno som zašla do obchodu, zobrala novú kabelku a doma som ju zabalila do baliaceho papiera a dala do tašky. Mojej kamarátke sa veľmi páčila a ja som bola rada.

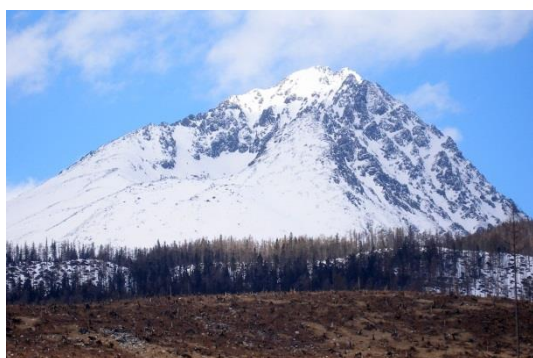
Pripravila: Barborka Belošicová, 6.A

Gerlach ochranca Slovákov

Bol jeden drak, ktorý sa volal Gerlach. Ten drak prisľúbil Slovákom, že ich bude navždy chrániť. Bol pekný, veľký, mocný a sfarbený do ohnivočervena, presne taký, ako ho vidávame v starých čínskych bájach. Tento drak však nebol čínsky, ale slovenský. To, že bol slovenský sa však nepáčilo Číňanom. „Drak je predsa náš symbol! Nemôžeme dovoliť, aby nám nejakí chudobní Slováci ukradli nášho draka! Musíme vymyslieť nejaký plán!“

Ale Slováci o ničom nevedeli, pokojne žijú

vo svojej krajine. Drak im veľmi pomáha. Nielen s bojom a obranou, ale aj s úrodou. Keď je niekde niečoho málo, tak im to donesie odtiaľ, kde je toho dosť. Jedného dňa drak začal byť nepokojný, cítil nebezpečenstvo a zradu.

Keď prišli Číňania na návštevu v mieri, drak zmenil svoju farbu z ohnivočervenej na čiernu. Slováci si to však nevšimli a ukazovali Číňanom celú krajinu. Číňanom stačilo, keď vedeli, kde je drak. Na hostine Slovákov opili a drakovi dali kvapku jedu. Keď drak zistil, čo sa stalo, nestihol viac len sa postaviť na hranicu Slovenska a skamenieť. Odvtedy tam stojí a chráni Slovensko ako Gerlachovský štít.

Pripravili: Ondrej Matkovčik 6.A

Emma Kolesárová 6.A

Veronika Poláková 6.A

Katarína Gersová 6.A

OKIENKO Z GEOGRAFIE: James Cook

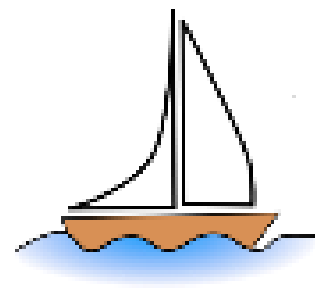
James Cook sa narodil 28. októbra 1728 v Martone blízko mesta York. Bol jedným z piatich detí Jamesa Cooka, škótskeho poľnohospodárskeho robotníka a jeho manželky Grace z Martonu. Už ako trinásť ročný začal so svojim otcom pracovať na farme.

Keď mal 16 rokov, odišiel do rybárskej dediny Staithes kde bol učňom v obchode. Rok a pol po príchode do Staithes sa zoznámil s bratmi Walkerovcami, vlastníkmi obchodnej spoločnosti a stal sa plavčíkom na ich uhoľnej lodi. V tejto dobe sa samovzdelával vo všetkých námorných odbornostiach.

Po trojročnej učňovskej dobe začal pracovať na obchodných lodiach v Baltskom mori a v roku 1755 nastúpil ako kormidelník vojnového loďstva. V roku 1759 sa zúčastnil plavby do Severnej Ameriky v rámci vojny s Francúzskom. Vynikajúcim spôsobom vtedy zmapoval ústie Rieky svätého Vavrinca, preto od roku 1763 pokračoval mapovaním Newfoundlandu a Labradoru.

Dňa 21. decembra 1762 si Cook vzal Elizabetu Batts a usadil sa vo východnej časti Londýna.

Mal šesť detí.

Cookove výpravy :

Pri prvej výprave ako druhý Európan priplával k Novému Zélandu ,objavil prieliv medzi ostrovmi (dnes Cookov prieliv), preskúmal východné pobrežie Austrálie, objavil niekoľko ostrovov a taktiež koralovú bariéru.

Pri druhej výprave ako prvý prekročil južný polárny kruh a dostal sa na dohľad pobrežia Antarktídy potom objavil Sandwichovo súostrovie a preskúmal Novú Kaledóniu.

Na tretej a poslednej výprave objavil Havajské ostrovy, ktoré Cook pomenoval Sandwichovými, podľa priateľa, grófa zo Sandwichu. Cookovi námorníci museli denne jesť cibuľu, kyslú kapustu a čerstvé ovocie. Vyhli sa tak skorbutu, chorobe z nedostatku vitamínu C.

Pripravila: Katka Gersová, 6.A

Správičky zo školičky...správičky zo školičky...

Keď má kniha sviatok

Marec – mesiac knihy. Všetci vieme, prečo práve tento mesiac je určený knihám. Snažíme sa, aby aj naša knižnica si tento sviatok pekne užila a potešila tým Mateja Hrebendu.

Naša knižnica v škole na Ulici Ivana Bukovčana málokedy zívá prázdnotou. No v marci, keď majú knihy svoj sviatok, je život v nej ešte o trošku viac pestrejší. Aj tento marec sme sa snažili rôznymi aktivitami ku knihám priviesť ďalších spokojných čitateľov.

Napríklad okrem pravidelnej burzy kníh a dopĺňania čitateľského kútika knižnica privítala medzi šiestakmi pána akademického maliara **Mariána Komáčka** počas špeciálnej hodiny slovenského jazyka pod názvom **Bájkujeme s Ezopom**.

Najprv žiaci čítali bájky, potom tvorili vlastné a nakoniec ich pod skúseným dohľadom pána maliara ilustrovali. Pán maliar deti pochválil a určite aj Ezop by mal zo šiestakov veľkú radosť! Bájky sršali fantáziou a svojim humorom a satirou zasiahli nejednu ľudskú slabosť či nedostatok. Knižnicu zaplnili múdre slová s poučným významom a len tak sa to tam hemžilo levmi, papagájmi, zajačikmi, pávmi, ba aj psíkmi či mačkami. Stretnutie a bájkami a s pánom maliarom bolo milé, tvorivé a poučné.

Naše výtvary tvorili súčasť marcovej výstavy v knižnici.

Pripravila: redakčná rada

KRTKO VRTKO

Bol raz jeden krtko,
jeho meno je Vrtko.
Rád sa mamou chvastá,
lebo vyzerá ako prasa.
Keď sa o tom dozvedela,
rýchlu facku mu na líce vykúzlila.
Povedala s napätím: „Naštval si ma!“ „Dobre, ty!“
Iba na ňu kukal a
skoro si kvôli nej oči vykukal.
Keď tam prišla koza, povedala: „Moje meno je Róza.“

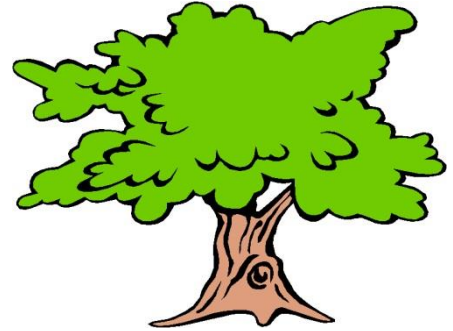
Otočil sa na Rózu,
zamiloval sa do nej až za prózu.
Svadba bola v júli,
bola veľká ako vo včelom úli.
Ale na pamäti jedno majme,
že Vrtko s Rózou žiť šťastne moc nebudú.

Pripravila: Karin Paďourová, redakčná rada

Prvý apríl u nás

V sobotu prvého apríla som na chalupe so sestrou Zuzkou dokončovala posledné úpravy na našom kartónovom mini UFE, o ktorom nikto, až na nás dve, nevedel. Plánovala som si so Zuzkou spraviť netradičný žart z našich rodičov a zároveň aj z nášho psa Tary.

Keď nadišla vhodná chvíľa, dômyselne o strom upevnené UFO som so Zuzkou spustila dole z nášho domčeka na strome tak , aby to vyzeralo, že letí. Naši si išli oči vyočiť, keď zbadali naše UFO. A ešte viac ich naľakalo, keď videli ako Tara doňho vbehla. Jasné, že tam vbehla, keď som jej vložila dovnútra jej obľúbené odmeny. Ja so Zuzkou sme pomocou priesvitného lana zatvorili dvere na UFE a potom sme ho zase vyniesli hore na strom.

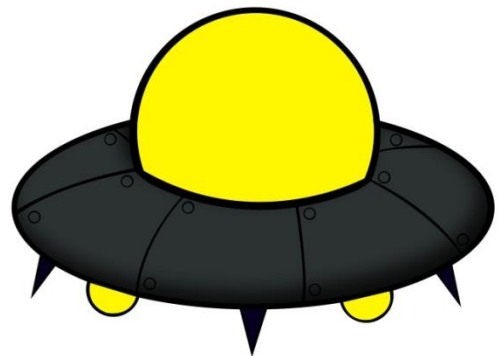

Ale našim došlo, že keď na strome to UFO zastalo, tak nie je skutočné, ale je to iba žart, a preto som ho so Zuzkou rýchlo dala dole, aby sa Tare nič nestalo a všetci sme sa zasmiali.

Tara a UFO

„BUM!!!“ zaklapli sa dvere na UFE a Tara sa ocitla v tme. Myslela si, že je noc. A tak zaspala.

Práve kráčala po krásne mäkučkej trávičke, presne takej, akú má rada. Mama Lona jej vravela, že mäkučká trávička regeneruje labky. Tara tomu vždy verila. Práve zacítila závan bravčovej kosti. Takej lahodnej, akú ešte nikdy nemala. A zrazu vidí kocúra. Krásneho, vyšportovaného, presne takého, aký by mohol s ňou súperiť v behu. Pomaly sa rozbehla. On tiež. Vyzeral, akoby šiel tisícikilometrovou rýchlosťou, ale pritom šiel o trochu pomalšie ako Tara. Takto si to vždy predstavovala.

„Tarinka, vstávaj.“ povedala babina Betka a pritom zapískala žltou Tarinou hračkou. Tara sa zobudila a postavila sa na hebkú trávičku ako vo sne. „Ach, keby tu boli aj tie kosti...“ pomyslela si a slastne zívla.

Pripravila: Katka Gersová, 6.A

Vlastná tvorba...vlastná tvorba...vlastná tvorba...

Sandberg

(báj)

Bohovia Sand a Berg boli veľmi dobrými priateľmi. Žili na Pieskovci v oceáne pod vodou.

Ľudia v tom čase zase sídlili v ponorkách a v rôznych iných obydliach pod vodou.

Sand bol bohom piesku a Berg bol bohom vody.

V tomto čase platilo, že keď život bohov vyhasne ,vyhasne aj život pod vodou.

Obaja bohovia mali manželky . Manželka boha Berga sa volala Sandia a manželka boha Sanda sa volala Bergiňa.

V jeden deň sa manželky bohov rozprávali o ľuďoch v ponorkách, Bergiňa sa v tom veľmi vyznala a porozprávala Sandii, čo sa môže stať, keď sa nejaký boh dostane do ponorky.

Každý boh, ktorý sa dostane do ponorky sa ihneď premení na človeka a už nikdy nebude bohom.

A čo sa nestalo!

Boha Berga uniesli do ponorky ľudia. Vtom sa z oceánu stratila jedna polovica vody! Boh Sand raz upratoval piesok vo vode a zrazu ho chytil človek do pasce a tiež ho chcel uniesť do ponorky. Boh Sand zistil, že ten človek, ktorý ho chytil do pasce bol boh Berg, jeho najlepší priateľ.

Sand si neuvedomil, že Berg už nie je bohom a začal ho ťahať do vody. Ale Berg bol už človekom, premeniť sa naspäť na boha nedokázal, a tak sa utopil.

Keď si Boh Sand uvedomil, že boh Berg ho chcel zobrať do ponorky, aby tam nebol sám. Bolo mu to veľmi ľúto. Nebavil ho taký život bez najlepšieho priateľa.

Boh Sand sa rozhodol. že ho bude nasledovať, že pôjde do ponorky. Boh Sand sa stal človekom a skočil z ponorky naspäť do oceána ,pretože chcel. aby mŕtvy boh Berg nebol sám a človek Sand sa utopil tiež.

Keď sa utopil Sand, zmizla z oceánu druhá polovica vody a po bohoch tam zostala len pamiatka, pieskovec Sandberg.

Pripravila: Kaja Komáčková, 6.A

Slovenské tradičné piesne aj s textami

Anička dušička, kde si bola

Anička, dušička, kde si bola, keď si si čižmičky zarosila.

[:Bola som v hájičku, žala som trávičku, duša moja, duša moja.:]

A ja som po tri dni trávu kosil, ja som si čižmičky nezarosil.

[:A ja som hrabala, teba som čakala, duša moja, duša moja.:]

Bodaj by vás, vy mládenci

Bodaj by vás, vy mládenci, čerti vzali,

keď ste vy mňa na ten tanec nepozvali,

[:ja by bola tancovala, aj na cimbal niečo dala,

aj vás všetkých pobozkala.:]

Čerešničky, čerešničky

Čerešničky, čerešničky, čerešne,

vy ste sa mi rozsypali po ceste.

[:Kto vás nájde, ten vás pozbiera,

ja som mala včera večer frajera.:]

Červené jablčko

[:Červené jablčko vo vačku mám:],

koho rada vidím, koho rada vidím, tomu ho dám, tomu ho dám.

[:A ja ťa môj milý, najradšej mám:],

Tebe to jablíčko, tebe to jablíčko, najradšej dám, najradšej dám.

Čierne oči chod'te spať

Čierne oči chod'te spať,

[:čierne oči chod'te spať, bo musíte ráno vstať,
bo musíte ráno vstať.:]

Ráno, ráno, ráničko,

[:ráno, ráno, ráničko, keď vychodí slniečko,
keď vychodí slniečko.:]

Na Kráľovej holi

[:Na Kráľovej holi stojí strom zelený.:]

[:Vrch má naklonený, vrch má naklonený,
vrch má naklonený k tej slovenskej zemi.:]

[:Odkážte, odpíšte tej mojej materi,:]

[:že mi svadba stojí, že mi svadba stojí,
že mi svadba stojí na Kráľovej holi.:]

Krásna, krásna

Krásna, krásna, kde si húsky pásala?

[:Niže panskej lúčky, stratila papučky.:]

Krásna, krásna, kdes papučky striasla?

[:Prišla domov s plačom, dostala korbáčom.:]

Ned'aleko od Trenčína

Ned'aleko od Trenčína, býva mladá Katarína.
[: Čierne oči má, to musí byť má milá.:]
Takú frajarečku chcem, čo má meno Katarína.

Pripravila: Stelka Ryšánková, redakčná rada

Noc s Andersenom...Noc s Andersenom...

POTTERMÁNIA A ANDERSEN

ČÍTAM ČITAŠ ČÍTAME

Po tretíkrát sme sa zapojili do medzinárodného projektu Noc s Andersenom. A bolo tu super!!!!!!!

Zopár faktov :

V nadväznosti na nedávny Týždeň slovenských knižníc 2017 na začiatku marca – mesiaca kníh sa už tento piatok 31. marca 2017 konal **12. ročník Noci s Andersenom na Slovensku**, počas ktorého strávili nezabudnuteľnú rozprávkovú noc na „spacích miestach“ v takmer 240 verejných a školských knižniciach vo všetkých regiónoch Slovenska rekordných 10 400 slovenských detí.

Úspešné podujatie na Slovensku od roku 2006 koordinuje Spolok slovenských knihovníkov a knižníc (SSKK) a zatiaľ každý rok bol prekonaný rekord v počte zapojených verejných a školských knižníc. Počas prvého ročníka v roku 2006 sa podujatia zúčastnilo 1 500 detí, v roku 2017 ich bolo až 10 400. Vzhľadom na veľký záujem o podujatie sú v mnohých knižniciach poradovníky, a preto by rodičia nemali zabúdať na včasné prihlásenie detí za detských čitateľov už v predstihu.

Motivácia je veľká – je totiž vedecky dokázané, že vďaka čítaniu kníh majú deti oveľa bohatšiu slovnú zásobu, dosahujú lepšie výsledky v

škole a čo je to najdôležitejšie, v knihách nachádzajú aj vhodné vzory správania pre reálne životné situácie. Knihám vdáči aj veľa slávnych osobností za svoj úspech. **Čítanie má stále svoj význam a je stále moderné!**

Podujatie Noc s Andersenom prvýkrát zorganizovali dve knihovníčky Mirka Čápková a Hana Hanáčková v roku 2000 v Uherskom Hradišti, kedy v ich knižnici prespalo 20 detí. Počas 17 rokov sa z pôvodne komorného podujatia Noci s Andersenom stalo úspešné medzinárodné podujatie, do ktorého sa zapájajú knižnice nielen v Českej republike, ale aj na Slovensku, Poľsku, Slovinsku, Chorvátsku, Srbsku, Macedónsku, Bulharsku a tento rok strávili noc v knižniciach aj deti na niekoľkých ojedinelých „spacích miestach“ aj v Austrálii, na Novom Zélande, USA, Saudskej Arábii a vo viacerých európskych mestách: Londýne, Bristole, Madride, Frankfurte nad Mohanom, Zürichu, Kodani.

Podujatie sa koná vždy v piatok s dátumom blížiacim sa ku dňu narodenín dánskeho rozprávkaru – Hansa Christiana Andersena.

Noci s Andersenom v roku 2017 sa vo všetkých krajinách tento rok spolu zúčastnilo viac ako 95 000 detí na 1620 zaregistrovaných „spacích miestach“, pričom Slovensko je po Českej republike v poradí druhou krajinou s najvyšším počtom zapojených knižníc do tohto úspešného podujatia na podporu čítania detí.

V každej slovenskej knižnici bol program originálny a iný, ale má spoločného menovateľa, že na neho deti určite nezabudnú a takýto silný zážitok ich poznačí na celý život v nadobudnutí pozitívneho vzťahu k čítaniu, ku knižniciam a kultúrnemu tráveniu voľného času.

Naša NOC – nocovalo 38 detí a 3 pani učiteľky.

Harry Potter

Mottom našej noci bol Harry Potter a knihy o ňom. Spoločne sme si pozreli rozprávku Cisárove nové šaty, kreslili sme fantastické bytosti a vymýšľali sme k nim strašidelné príbehy, čítali sme strašidelnú poviedku, absolvovali sme spoločnú večeru, potom strašidelnú cestu temnou tmavou školou, pozreli sme si fantastický film a spoločne sme snívali pekné sny. Ráno raňajky zo stolčeka prestri sa a návrat domov – so spomienkami na NOC S ANDERSENOM.

Pripravila: redakčná rada

Keby som vyhrala (keby.....)

Ráno som sa zobudila po strašnej opici. Všimla som si, že ležím na zemi medzi samými odpadkami na šrotovisku. Mala som na sebe disko šaty, ktoré boli celé potrhane a obliate od červeného vína.

Vtedy mi zazvonil mobil. S nevôľou som sa zdvihla a pozrela som sa na obrazovku. Mama, ako inak! Potiahla som prst po mobile a povedala:

„Čo chceš?“

„Kde si, máš zlý signál“

„Nevrav, som na skládke!“

„Čože a to už prečo, mala by si oslavovať!“

„Ako to myslíš?!“

„Vyhrala si!“

„A čo také, 3 centy!?“

„Trochu vedľa. 2-milióny!“

Mobil mi vypadol z ruky a odpadla som. Neskôr som sa zobudila v nemocnici na infúzkach.

A tak sa začala môj život milionárky. Na skládke!

Pripravila: Tereza Macková, redakčná rada